

men selv de Lovparagraffer, der fremgik af disse Undersøgelser, har ikke faaet deres Plads i selve Lovforslaget, men derimod — og det beklager jeg — i et Bilag til Betænkningen. Det betyder dog ikke efter min Mening, at Systemet ved Undersøgelsen viste sig at være ubrugbart. Jeg er uenig med den ærede foregaaende Taler, naar han sagde, at der var spildt alt for megen Tid paa Undersøgelsen af den glidende Skalas Princip. Det er der efter min Mening ikke. Jeg kan heller ikke give ham Ret i, at det først var, efter at disse Undersøgelser var opgivne, og den glidende Skala var kastet over Bord, at der kom Fart i Kommissionens Arbejde. Der har maaske ikke tidligere været saa megen Fart over det som i de sidste Maaneder, men Undersøgelsen af den glidende Skala har ikke forhindret, at der samtidig foregik alle de andre Undersøgelser og Overvejelser af forberedende Art, som var nødvendige, for at man til sidst kunde bygge hele Lønssystemet op. Jeg vil ogsaa hævde, at de Undersøgelser, der har fundet Sted vedrørende den glidende Skala, har vist, at Systemet ikke alene er teoretisk tiltalende og forsvarligt, men at det ogsaa er praktisk brugbart. Jeg gik ind i Kommissionen som Tilhænger af den glidende Skala, og jeg er det vedvarende. Jeg mener endnu, at det havde været rigtigt, at vi havde indrettet vort Lønssystem paa den Maade, at Lønningerne afpassedes efter Befolkningens økonomiske Forhold og Næringslivets hele Vilkaar, saaledes at en Hævning af Levfoden gav sig Udtryk i en Forøgelse af de Lønningsbeløb, som Staten udbetaler sine Tjenestemænd, medens omvendt en Sænkning af Levfoden medførte en Formindskelse af Lønningsbeløbene. Ved selve Lønningsrevisionerne skulde der da kun tilstræbes en Placering af Tjenestemændene under Hensyntagen til det Ansvar, den Uddannelse o. s. v., som deres Stilling krævede — alt selvfølgelig maalt i Forhold til de Vilkaar, som bydes i de frie Erhverv. Men i Tiden mellem Lønningsrevisionerne skulde den glidende Skalas Værdimaaler sørge for, at Lønningernes nominelle Pengeværdi ikke væsentligt ændredes. Derved var der skabt en Garanti for Tjenestemændene for, at Pengenes svigtende Købeevne blev afbalanceret ved Lønningssummernes Vækst, og der var omvendt skabt en Garanti for Lønningsyderen, Staten, idet et Prisfald vilde betyde Lønningsbeløbenes Nedgang. Og jeg mener, at man ikke kan se bort fra, at lige saa berettiget det er, at Tjenestemanden ved en Lønningsrevision placeres paa en forsvarlig Maade og faar Garanti for,

at han ved Højkonjunkturer faar sit Lønningsbeløb suppleret, saaledes at hans Købeevne ikke i afgørende Grad forringes, lige saa berettiget er det, at de øvrige Samfundsklasser ikke forskriver sig til at give denne ene Samfundsklasse en privilegeret Stilling, naar Pengenes Købeevne stiger og Indtægtsforholdene forandres. Denne teoretiske Betragtning forekommer mig indlysende rigtig, og det Forslag, som er udarbejdet af et Udvalg indenfor Kommissionen og ledsager dens Betænkning som et Bilag, viser, at man meget vel havde kunnet praktisere denne Ordning.

Den er imidlertid af forskellige Grunde ikke blevet Kommissionens Forslag. For det første har der indenfor Tjenestemandskredse været en stærk Modstand mod dette System. Der fandt en Afstemning Sted indenfor Tjenestemandsorganisationerne — for et halvt Aars Tid siden, var det vel. Jeg har ikke ved Haanden det Bilag, som viser Afstemningens nøjagtige Resultat, men det husker jeg i hvert Fald, at det var meget kummerligt for Tilhængerne af den glidende Skala. Et ganske overvældende Flertal af Tjenestemændene gik imod dette System — der havde været en Agitation imod det, som virkede paa denne Maade —, og jeg finder, at det ikke vilde have været heldigt eller rigtigt at forsøge at gennemtrumfe en Ordning, som paa Forhaand var saa ilde set i Tjenestemandskredse, som det efter denne Afstemning maatte antages, den glidende Skalas Princip var. Jeg gaar endog ud fra, at der paa det Tidspunkt ikke vilde have kunnet skaffes et Flertal til Veje for dette Princip indenfor selve Kommissionen. Det vilde i hvert Fald have medført en dybtgaaende Splittelse indenfor Kommissionen, en Splittelse, som vilde være blevet ført videre ud, i Rigsdagen, og jeg tror ikke, der kunde være kommet nogen som helst Lønningsreform ud af det, hvis man ikke var kommet over paa et noget andet System. Selve den praktiske Vanskelighed ved at arbejde med disse Spørgsmaal, med Klassifikationerne og Lønningssatserne var overmaade stor, naar ikke Kommissionen stod enig om det Grundlag, paa hvilket Lønnings-satserne skulde bygges op. Vanskelighederne har været store nok endda, men skulde man have forsøgt at opstille en dobbeltløbende Talkolonne, dobbeltløbende Lønningsklasser, dobbeltløbende Bestemmelser i det hele af Hensyn til de to forskellige Grundlag, paa hvilke Lovforslaget skulde udarbejdes, vilde det neppe have været muligt at føre Arbejdet til Ende indenfor en overskuelig Tid. Og endelig — og det tjener jo til